

РЕШЕНИЕ

№ 11145

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6637** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. С. П.–гражданин на Руската федерация, срещу отказ за издаване на виза вид „D“ от Консулската служба на Посолство на РБългария в М..

Отказът се оспорва от жалбоподателя като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран. Излагат се съображения, че жалбоподателят е подал всички необходими документи и се е снабдил с положително становище от дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в Република Б., преминал е всички проверки от дирекция „Миграция“, становище на ДАНС и на Агенция по заетостта. Отказът не съдържа никакви мотиви защо консулската служба счита, че жалбоподателят е поставил или може да постави опасност международните отношения, сигурността и интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. Позовава се на нарушение на чл.10, ал.2 от ЗЧРБ, тъй като административният орган не е уведомил писмено кандидата за виза относно мотивите на решението си за отказ от издаване. Отказът не е мотивиран и по него не са включени никакви данни, които да го аргументират. Счита, че е нарушен и чл.10а, ал.3 от ЗЧРБ, тъй като липсва отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи, който да съдържа обстоятелства и данни, които засягат конкретно международните отношения на Република Б. и националната сигурност. Позовава се на това, че В. П. е съдружник в българско дружество, многократно е влизал в РБългария чрез шенгенска виза, няма данни за това, че е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава, неосъждан е и е минал всички

проверки в Дирекция „Миграция“, ДАНС, Агенция по заетостта т при подаване на документите за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в Република Б.. Искането в жалбата е за отмяна на отказа. В съдебно заседание чрез адвокат З. жалбоподателят се позовава и на обстоятелството, че на съпругата му и на сина му са издадени визи, последният е записан за ученик в българско училище през учебната 2025г./2026г. Становището по същество е, че са налице всички предпоставки за издаване на виза, процедурата разрешение за продължаване на пребиваването е започнала от 21.01.2025г., в дружеството „Б. резидентс“ , където жалбоподателят е съдружник, няма опасност да се укрие или извърши престъпление. От събраните гласни доказателства се установило, че е влизал в Република Б.. С отказа са нарушени неговите законни права – правото на семейство и правото на работа, нарушени са чл. 8 ЕКЗПЧ и чл.14 от Конвенцията. Позовава се на т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.4.2004г. на ВАС, по дело № ТР-4.2002 г. където липсата на мотиви е основание за отмяна на административния акт. Съгласно това специално производство, няма никакви основания и данни В. П. да извърши престъпление, всичко е голословно твърдение и съчинено, нямало никакви основания и доказателства, които да доказват, че е опасен за националната сигурност. Отбелязва, че дори и в становището е объркана разпоредбата, по която е кандидатствал да получи разрешение за продължително пребиваване – чл. 33 к от ЗЧРБ. С получената виза на съпругата му и на сина му се оборват твърденията, посочени в това специално производство и становището. Не претендира разности.

Ответникът не е заявил становище по оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2025г., жалбоподателят е подал в Дирекция „Миграция“ заявление за издаване на разрешение за работа на чужденец в Република Б. с приложени към него документи под опис.

Съгласно писмо рег.№ 536400-36588/16.04.2025г. на началник на сектор ПЕСПР, Дирекция „Миграция“ за В. С. П. има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл.33К от ЗЧРБ, съгласно становище на Агенцията по заетостта за срок от 3 г. и предвид това следва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза „D“.

На 30.04.2025г. жалбоподателят е подал заявление за издаване на виза вид „D“ за дългосрочно пребиваване на Република Б..

На 05.06.2025г. от Завеждащ консулска служба при Посолство на Република Б. [населено място] е издаден Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване. Посоченото правно основание за отказа е чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, а в допълнителни забележки е посочено, че „отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.“

По делото са представени заявлението, с което жалбоподателят е кандидатствал за получаване на българска виза, като в него е посочено основание виза „D“ за работа и е посочена като канеща организация „Банкя резидентс“ ООД, за което дружество е представено актуално състояние и е видно, че заявителят е съдружник. Приложен е трудов договор, че жалбоподателят изпълнява длъжността „Директор връзка с инвеститорите“.

Съгласно писмо от ДАНС по делото, обособено в квалифициран том, съгласувателната процедура по подаденото от апликанта заявление за виза е осъществена от СДМ – ДАНС, като е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система. Представено е писмо с рег.№ М-6093/27.05.20205г. – становище на ДАНС, което е отрицателно съгласно чл.10, ал.1, т.1

от ЗЧРБ във връзка с чл.4, ал.1, т.6 и т.13 от ЗДАНС и е отразено в справка с рег.№ М-6-1739/27.05.2025г. В информацията е посочено, че съгласно чл.4, ал. 1, т.6 и т.13 от ЗДАНС са събрани данни, че с действията си жалбоподателят би могъл да застраши националната сигурност и да дискредитира страната пред партньорите от ЕС. Дадени са конкретни данни по години и място за дейността и контактите на жалбоподателя, които обосновават това становище. Допълнително по делото жалбоподателят представя удостоверение за съдимост – за липса на присъди на територията на Руската федерация, диплома за завършено висше образование по специалността „мениджмънт“, с квалификация инженер-икономист. Приети са като доказателства извлечения от паспортите на съпругата на жалбоподателя Ю. Г. и сина му С., видно от които са им издавани визи за Б., частно посещение и уверение, че синът му С. е записан като ученик в Х клас през учебната 2025/2026 г., самостоятелна форма на обучение, в Професионална гимназия по селско стопанство „Царица Й.“ П., самостоятелна форма на обучение, професия „Икономист“, специалност „Земеделско стопанство“.

Разпитан е свидетелят М. У., с който жалбоподателят е работил дълги години, съдружници били в няколко фирми в чужбина. Познава жалбоподателя и семейството му от 10 - 15 г. Има бизнес в бившия Съветски съюз, а жалбоподателят развива търговска дейност в Б., Турция и в Европа – доставка на стоки, покупка на недвижими обекти, които впоследствие довършват окончателно за експлоатация. В Б. имали три проекта, касаещи недовършени обекти. Жалбоподателят участва във фирмата „Банкя резиденс“ ООД, в която синът му Г. М. У. е съдружник. Жалбоподателят многократно е посещавал Б. заедно със семейството си, синът му е ученик в Б.. Гарантира, че жалбоподателят никога не е извършвал незаконна дейност в Б. или където и да е. Досега е пребивавал в Б. с многократни визи, годишно над 20 пъти идвал в Б.. Детето и съпругата му получили визи при това заявление, а той не получил. Кандидатствал в процедурата за работа в „Банкя резиденс“ ООД, за да може да бъде на разположение на фирмата, с разрешение от Агенцията по труда, съгласувано със служба ДАНС, прокуратура и всички останали институции – и на база на проверки, направени в рамките на няколко месеца той получил това право, за да може да кандидатства за виза, на базата на което подаде документи в посолството в М. – т.е. той получил право на продължително пребиваване, и след това кандидатства за виза „D“. Отказът бил изненадващ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи и заповед № 12/19.05.2025г. на ръководителя на ЗП-М., Посолството на Република Б. в Руската федерация-М..

Спазена е предвидената в закона писмена форма, в предвидения за този вид актове образец и реквизити. Оспореният отказ е издаден по формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Съдът намира, че оспореният отказ отговаря на изискването да е мотивиран.

В отказа е цитирана нормата на чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. Към преписката е приложено отрицателното становище на ДАНС, което допълва от фактическа страна посоченото правно основание. На основание чл. 10а, ал. 3 от ЗЧРБ становището на ДАНС следва да се счита като част от мотивите за издаване на процесния отказ. Съгласно тази разпоредба мотивите за отказите

за издаване на визи по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 3, както и когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република Б. или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация. В случая отрицателното становище на ДАНС е тъкмо такова. В конкретния случай от събраните по преписката доказателства се установява, че е налице отрицателно становище на ДАНС, съдържащо конкретни данни относно поведението на заявителя, въз основа на които компетентният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. При това положение изискването за мотивираност следва да се счете за изпълнено, тъй като, както е прието и в съдебната практика, становището на ДАНС може да допълва мотивите на отказа и да обосновава извод за наличие на риск за националната сигурност; съдът отменя отказите главно в хипотези, при които в преписката липсват конкретни фактически данни или е налице единствено общо, бланкетно позоваване на заплахата, какъвто настоящият случай не е.

При постановяването на отказа ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила, извършено е съгласуване с ДАНС, видно от което са направени възражения за издаване на виза, описани по-горе. Независимо, че при кандидатстването за виза и получаването на отказа, жалбоподателя не е запознат с класифицираната информация, правото му на защита не е съществено ограничено, защото чрез адвокатата си се е запознал в хода на съдебното производство.

Отказът е постановен в съответствие с материалния закон.

Посочената като правно основание разпоредба на чл.10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, предвижда, че се отказва издаване на виза на чужденец когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

В случая такова предположение – че би могъл да застраши националната сигурност и да дискредитира страната е обосновано от компетентния за това орган – ДАНС в хода на съгласувателната процедура за издаване конкретно на процесната виза. Хипотезата по чл.10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ говори за наличие на данни, дори само предположение за поставяне в опасност сигурността и интересите на страната, съответно националната сигурност, а не факти и доказателства, че вече е осъществено такова. Касае се за данни за засягане на обществени отношения, от съществено значение за реда в страната. Посочени са разпоредбите на чл.4, ал.1, т.6 и т.13 от ЗДАНС, конкретни дейности на ДАНС, които извършва за защита на националната сигурност, като изложените обстоятелства в становището са относими към тези хипотези. Република Б. е суверенна държава и има самостоятелно право да прецени кое лице съставлява заплахата за националната ѝ сигурност, в това число да определи това понятие и всички свързани с него елементи, както и органите и процедурата. Преценката дали чужденец представлява заплахата за националната сигурност в контекста на разрешаване на влизане и пребиваване в страната е изключително правомощие на ДАНС, съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 2 ЗДАНС. Агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република Б. (чл. 6, ал. 3 ЗДАНС), но не разполага със самостоятелно правомощие да издава или да отказва издаването на разрешения за пребиваване на чужденци на територията на страната. Ето защо в ЗЧРБ законодателят е предвидил, че основанието "с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност" може да се

приложи на базата на дадено в условията на чл. 22, ал. 4 ЗЧРБ становище от ДАНС. Изложените съображения, касаещи приложението на чл. 22, ал. 4 ЗЧРБ, правят обсъждането на останалите, приети по преписката доказателства безпредметно. За чужденеца няма да възникне право да получи разрешение за продължително пребиваване в страната, дори да отговаря формално на всички законови изисквания за това, ако той представлява заплаха за националната сигурност.

В случая проверката, която съдът дължи да направи на становището, е дали то е мотивирано и достатъчно конкретно ли е за лицето, и ако е, не би могъл да достигне до различен извод от този на специализирания орган относно това, че с описаната дейност и контакти, лицето би могло да застраши националната сигурност и да дискредитира страната, както подробно и конкретно се е мотивирал специализираният орган – съответното длъжностно лице от ДАНС с правомощия за това.

Действително, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци във връзка с разрешен достъп до пазара на труда, които отговарят на посочените в ЗЧРБ условия, но това не означава, че ако е налице някоя от отрицателните предпоставки за издаване на виза по чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ, то такава не следва да се откаже. Същото се отнася и във връзка с възражението на жалбоподателя, че досега многократно са му издавани визи, влизал е в страната, визи са издадени и на членове на семейството му, защото отрицателното становище е дадено по конкретното заявление, лично за лицето.

Не се установява и несъответствие на акта с целта на закона. Защитата на националната и обществена сигурност и правата на другите, са основания предвидени в чл. 8, ал. 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, въз основа на които се допуска да бъде ограничено правото на личен и семеен живот, какъвто е и разглеждания случай по делото. В случая правото на личен и семеен живот на жалбоподателя търпи ограничение, предвид становището на ДАНС за наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата регламентира, че не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. С оглед посочената законова регламентация, следва изводът, че ограничението на правото на личен и семеен живот на жалбоподателя е допустимо, тъй като е в интерес на националната сигурност и българската държава. В случая съображенията за защита на националната сигурност имат превес пред правото на личен и семеен живот на жалбоподателя.

Неоснователно е и възражението, че незаконосъобразност на отказа обуславя необсъждането от административния орган личното положение на заявителя и обстоятелството, че на други членове на семейството са издадени визи. Преценката по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ е строго лична и се извършва спрямо конкретния кандидат, а не и спрямо членовете на неговото семейство. Освен това заявената цел на процесната виза е работа, а не например упражняване на право на събиране на семейството, поради което правото на личен и семеен живот не е засегнато до такава степен, че да е непропорционално, предвид и защитения обществен интерес с оглед наведените съображения за защита на националната сигурност. Освен представеното удостоверение, че синът на жалбоподателя е записан в самостоятелна форма на обучение в българско обучение през текущата година, няма други данни за необходимо и трайно установяване на семейството в страната и че отказаната виза на жалбоподателя възпрепятства правото на семеен живот, като семейството да не може да живее заедно, в случая само на територията на РБългария, където няма данни за трайна установеност. При наличие на конкретно мотивирано отрицателно становище на ДАНС, защитата на националната сигурност има превес пред личния и икономическия интерес на заявителя от влизане в страната, поради което оспореният отказ е законосъобразен, а жалбата срещу него като неоснователна следва да се отхвърли.

Разноски не са претендирани от ответника, поради което съдът не присъжда.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. П., [дата на раждане], гражданин на Руската федерация, срещу отказ от 05.06.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б., издаден от М. Б.– завеждащ Консулска служба при Посолство на Република Б. в [населено място].
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: